आसिष्ट इत्यादि। शुचा शोकेन एकत्र एकस्थाने न आसिष्ट भ०
आसलङ् उपवेशे। कृताकृतेभ्यः चितिपालभाग्भ्यः राजकर्त्तव्यदू
तसम्प्रेषणादिभ्यो व्यरंसीत् विरतवान् घेपं परानुइत्यादिना वि
पूर्व्वात् रमेः पंचमरमेति इमसनौ कृतावयवसम्बन्धात् कृतं अकृ
तावयवसम्बन्धाच्चाकृतं इति एकार्थत्वात् कर्म्मधारयः। अनञः क्ता
न्तस्य तेन सनञेति कर्म्मधारय इति परः चितिपालं भजन्ति इति
ढाङ्गजवहेति विण् स ईदृशो राजा चन्दनोशीरमृणालैस्तापोप
शान्तिसाधनैर्दिग्धो लिप्तोऽपि शोकाग्निनैव हेतुना द्युनिवासभूयं
देवत्वमगात् दिवि निवासोयस्य इति विग्रहः निवसन्त्यत्रेति घञि
द्यौर्निवासोयस्येति वा उहस्युङिति उङ् तस्य भवनं भूहनः क्यवि
ति भुवोभावे क्यप् दिग्ध इति दिहौउपलेपे क्तः दादेर्धः ढभाक्त
योरिति तस्य धः झषझसोरिति घस्य गः उशीरं वीरणमूलं ॥२१॥

विचुक्रुशुर्भूमिपतेर्महिष्यः केशान् लुलुञ्चुः स्ववपूंषि जघ्नुः। विभूषणान्युन्मुमुचुः क्षमायां पेतुर्वभञ्जुर्वलयानि चैव ॥२२॥

विचु ॥ भूमिपतेराज्ञो महिष्यः पत्न्यः अविमह्याष्टिषच् इत्या ज०म०
णादिकः ष्टिषच् विचुक्रुशुः रुदितवत्य इत्यर्थः हा स्वामिन्निति
तथा केशान् लुलुञ्चुः उत्पाटितवत्यः स्ववपूंषि शरीराणि जघ्नुस्ता
डितवत्यः विभूषणानि हारादीनि उन्मुमुचुर्मुक्तवत्यः क्षमायाम्भु
वि पेतुः वलयानि अवैधव्यचिह्नानि वभञ्जुः चूर्णितवत्यः एते लिङ
न्ताः पेतुरेत्याभ्यासलोपौ ॥ २२ ॥